

Arrest

nr. 212 396 van 19 november 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21 / 18
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, en X, die allen verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 juli 2015 tot weigering van de aanvraag tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 december 2010 komen verzoekers (volgens hun verklaringen) aan in het Rijk en dienen zij een asielaanvraag in.

Op 22 april 2011 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekers toe te kennen.

Verzoekers dienen op 2 juli 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 13 september 2011 ontvankelijk verklaard en op 3 juli 2012 ongegrond. Deze beslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vernietigd bij arrest van 18 december 2015 met nr. 158 958. Uiteindelijk resulteert de aanvraag in een beslissing tot ongegrondverklaring van 10 november 2016. Het beroep tegen deze beslissing wordt door de Raad verworpen met arrest nr. 208 209 van 27 augustus 2018.

Inmiddels nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op 23 juni 2015 beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13*quinquies*).

Op 17 juli 2015 dienen verzoekers een aanvraag tot verlenging van deze bevelen om het grondgebied te verlaten in.

Op 29 juli 2015 weigert de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de vraag tot verlening. Dit is de bestreden beslissing, met motieven als volgt:

(...)

Betreft: A., A.

Geboren te T. op 02.01.1974

Onderdaan van Servië

(...)

Echtgenote A. L. ° 09.06.1975 te N., Servische nationaliteit

Kinderen:

A. S. ° 27.02.1999

A. A. ° 04.05.2004

A. E. ° 20.11.2000

A. L. ° 19.07.2007

Mijnheer Moskofidis

Aangaande uw vraag tot verlening van het bevel om het grondgebied te verlaten, deel ik u mee dat hieraan geen gevolg kan worden gegeven.

Reden:

De verlenging van verblijf kan niet worden toegestaan aangezien de aangehaalde argumenten niet onder de vastgestelde criteria voor verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten vallen.

Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. In zijn arrest (nr. 27.844) dd. 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het volgende: "De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoekster zou toelaten de bepalingen van de vreemdelingenwet naast zich neer te leggen."

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639). Betrokken familie kan alsdusdanig samen tijdelijk terug keren naar het land van herkomst.

(...)"

Op 18 december 2015 vernietigt de Raad met arrest nr. 158 966 de bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13*quinquies*)

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen de exceptie op van het gebrek aan belang omdat zij meent dat de bestreden beslissing slechts een uitvoeringsmodaliteit is van de gegeven bevelen om het grondgebied te verlaten van 23 juni 2015.

2.2. Ter terechtzitting merkt de Raad op dat de bevelen, onderliggend aan de aanvraag tot verlenging, zijnde het voorwerp van de bestreden beslissing, werden vernietigd door de Raad met arrest nr. 158 966. De thans bestreden beslissing kan niet uitgevoerd worden bij gebreke aan het bestaan van de onderliggende bevelen.

2.3. Beide partijen zijn akkoord dat hierdoor het beroep zonder voorwerp komt te staan, en dus onontvankelijk is geworden.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend achttien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN